

- Drugič, tožeče stranke trdijo, da ukrep državne pomoči ni primeren za doseganje zastavljenega cilja, ki je odpraviti resno motnjo v nizozemskem gospodarstvu z nadomestilom za fiksne stroške podjetij, ki so imela več kot 30-odstotni izpad prometa kot posledico pandemije COVID-19 in z njo povezanih vladnih ukrepov. Najvišji znesek pomoči ni primeren za doseganje cilja, ki se mu sledi z ukrepom državne pomoči. Z ukrepom državne pomoči so velika podjetja upravičena do največ 1 200 000 EUR. Ta znesek ne zadostuje, da bi se odpravila resna motnja v nizozemskem gospodarstvu z zagotavljanjem, da podjetja ostanejo ekonomsko vzdržna. Predvsem za velika podjetja, kakršna so tožeče stranke, najvišji znesek 1 200 000 EUR ne zadostuje, da bi se dejansko pokrila izguba prometa, ki je posledica pandemije COVID-19.
- Po mnenju tožečih strank trenutna shema zlasti ni primerna za odpravo motnje v hotelskem sektorju. Kot je bilo poudarjeno v več mednarodnih in nacionalnih študijah, je hotelski sektor eden tistih, ki so jih pandemija COVID-19 in strogi vladni ukrepi, ki so sledili, najbolj prizadeli. Povprečni upad prometa v hotelskem sektorju je bistveno višji kot v drugih sektorjih. Povprečni upad prometa v nastanitvenem in gostinskem sektorju je znašal 33,9 % za leto 2020, medtem ko je promet tožečih strank v drugi četrtini leta 2021 v primerjavi z drugo četrtino leta 2019 upadel za 60 %. Ker so tožeče stranke velika podjetja, so tako utrpeli izgubo prometa, ki je bistveno višja od povprečnega izpada prometa podjetij, ki so dejavna v nastanitvenem in gostinskem sektorju, ki je bil (že tako) najbolj prizadet. Ukrep državne pomoči tega nikakor ne upošteva. Namesto tega je uporabljen sistem enotnega pristopa, ki očitno ni primeren za zelo kompleksen položaj.

2. Drugi tožbeni razlog: procesne kršitve Komisije, ker izpodbijani sklep ni ustrezno obrazložen.

- Drugi razlog za razglasitev ničnosti se nanaša na domnevne kršitve v izpodbijanem sklepu. Zatrjuje se, da navedeni sklep ni ustrezno obrazložen, ker se v njem nikakor ne obravnava nesorazmerna razlika med najvišjo pomočjo za MSP in pomočjo za večja podjetja oziroma utemeljitev za to razliko. Prav tako se ne obravnava neustreznost ukrepa ali dejstvo, da so bila MSP upravičena do prejete pomoči iz dveh predhodnih ukrepov. Komisija zato s svojim sklepom tožečim strankam ni omogočila, da se seznanijo z razlogi za odločitev, da se državna pomoč šteje za združljivo z notranjim trgov. To pomeni kršitev člena 296 PDEU.

Tožba, vložena 27. avgusta 2021 – Neratax/EUIPO – Piraeus Bank in drugi (ELLO ERMOL, Ello creamy, ELLO, MORFAT Creamy in MORFAT)

(Zadeva T-528/21)

(2021/C 462/55)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Neratax LTD (Nikozija, Ciper) (zastopnik: V. Katsavos, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druge stranke pred odborom za pritožbe: Piraeus Bank SA (Atene, Grčija), National Bank of Greece (Atene), Eurobank Ergasias SA (Atene)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevne sporne znamke: besedni znamki Evropske unije ELLO, MORFAT in figurativne znamke Evropske unije ELLO ERMOL, Ello Creamy, MORFAT Creamy – znamke Evropske unije št. 12 549 499 (ELLO), 12 549 821 (MORFAT), 14 715 783 (ELLO ERMOL), 14 722 243 (Ello creamy), 14 715 726 (MORFAT Creamy)

Postopek pred EUIPO: postopek za izbris

Izpodbijane odločbe: odločbe četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 23. junija 2021 v zadevah R 1295/2020-4, R 1296/2020-4, R 1298/2020-4, R 1299/2020-4, R 1302/2020-4

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- pravno razveljavi in razglasi ničnost izpodbijanih odločb;
- se ohrani lastninska pravica na znamkah, ki so predmet prijave, in prizna, da ima tožeča stranka na njih pravico intelektualne lastnine;
- nasprotnim strankam naloži plačilo stroškov, nastalih v okviru tega postopka.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev členov od 101 do 106 PDEU;
- kršitev členov od 16 do 29 Uedbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev uvodne izjave 7 in člena 17(3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625.

Tožba, vložena 31. avgusta 2021 – QN/Komisija

(Zadeva T-531/21)

(2021/C 462/56)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: QN (zastopnici: L. Levi in N. Flandin, odvetnici)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničn razglasi sklep tožene stranke, da tožeča stranka ne napreduje, ki je razviden iz Upravnega obvestila št. 32-2020, objavljenega 12. novembra 2020, s katerim je bilo zaključeno napredovalno obdobje 2020 in v katerem je bil naveden seznam napredovanj, na katerem ime tožeče stranke ni bilo navedeno;
- prav tako za ničn, v obsegu, v katerem je to potrebno, razglasi sklep tožene stranke z dne 1. junija 2021, s katerim je bil zavržen ugovor tožeče stranke zoper sklep o nenapredovanju;
- naloži plačilo odškodnine za nepremoženjsko škodo, ki je nastala tožeči stranki;
- toženi stranki na podlagi člena 89 Poslovnika Splošnega sodišča naloži, naj predloži anonimiziran prepis zapisnika skupnega odbora za napredovanja in zapisnika s sestanka predstavnikov osrednjega odbora uslužbencev in generalnega direktorja generalnega direktorata TAXUD,
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 45 Kadrovskih predpisov in člena 4(1) Sklepa Komisije C(2013) 8968 final z dne 16. decembra 2013.